

– покращенню матеріальних стимулів до роботи працівників.

Ці та інші заходи дозволять реалізувати власні адаптаційні резерви, що забезпечить значний економічний, організаційний і соціальний ефект та може стати основним джерелом успішної адаптації організації до умов ринкового середовища.

Необхідним є перехід від реагуючих стратегій адаптації до оборонних, від пасивного пристосування до впровадження в таку форму окремих елементів активної адаптації.

Потребують аналізу й діагностики також чинники, що гальмують ці процеси. Обмежувальними факторами нової адаптації виступають забезпеченість виробничими ресурсами та організаційний клімат підприємства.

Вагомим стримуючим фактором є опір персоналу змінам.

Поштовхом розвитку для більшості організацій може стати і переорієнтація цільових векторів адаптації з короткострокового періоду на довгострокову перспективу. За цільовий орієнтир коригування планів не може братися короткостроковий економічний ефект. Адаптація діяльності сучасних організацій до непередбачуваних змінних умов зовнішнього середовища повинна проходити з дотриманням цілей стратегічного розвитку та місії підприємства. Адаптаційні стратегії мають розглядатися через призму економічних та соціальних наслідків.

Соломон Альона

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Котис Н.В.)

ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ СИСТЕМИ КОМУНІКАЦІЙ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Глобалізація сучасного світу охопила усі сфери його існування, у тому числі охорону здоров'я, зумовивши нові стандарти управління галуззю, надання послуг, підвищення якості, обміну інформацією, досвідом тощо. Дослідження комунікативних процесів у сфері охорони здоров'я є однією з актуальних наукових проблем, оскільки комунікація в медицині повинна постійно розвиватися та відповідати сучасним потребам суспільних відносин.

Комунікація у медичній діяльності налагоджує зв'язок між лікарем та пацієнтом, забезпечуючи вищу ефективність лікувального процесу. Результатом комунікацій лікаря з хворим, медичного працівника з пацієнтом, працівника системи охорони здоров'я з людиною буде формування тісних

партнерських стосунків у сфері охорони здоров'я.

Медична комунікація – це переплетення державної політики у сфері охорони здоров'я (стратегічних планів, законів) , інституційних директив (нагляду за наданням медичної послуги), структури охорони здоров'я (географічного розподілу, доступу до медичних послуг, професійної освіти, пріоритетів у галузі досліджень), процесу охорони здоров'я (розподілу послуг, інформації та місця її поширення, цільових програм навчання, міжособистісних і міжгрупових відносин) та етносоціальних реалій (мовознавства, вірувань, соціально-економічного стану), що впливає на використання медичних послуг, задоволення і стан здоров'я населення на національному рівні [1, с. 12].

Комунікація в охороні здоров'я включає в себе соціальну комунікацію, міжособистісне спілкування, інформаційно-пропагандистську діяльність, освіту, внутрішньосистемну комунікацію тощо [2, с. 77-78].

На рівні закладу охорони здоров'я організатором та координатором комунікативної діяльності є інформаційно-аналітичний центр медичного закладу. Його основними функціями є забезпечення комплексною об'єктивною інформацією про організацію медичної допомоги населенню, діяльність закладу охорони здоров'я, місцеві та загальні фактори ризику розвитку захворювань, з питань здорового способу життя та профілактики захворювань. Безпосередніми комунікаторами від закладу охорони здоров'я виступають:

- керівники медичної установи (здійснюють комунікації щодо вирішення організаційних питань діяльності закладу охорони здоров'я та організації громадської охорони здоров'я);
- лікарі (здійснюють комунікації, що пов'язані безпосередньо з наданням медичної допомоги пацієнтам, збереженням та зміцненням персонального здоров'я та рішенням проблем здоров'я на рівні сім'ї).

Таким чином, на рівні закладу охорони здоров'я комунікації проводяться як з представниками місцевої влади, працедавцями, так і з усім населенням безпосередню.

Необхідно відмітити, що центральним елементом системи комунікацій повинен виступати галузевий ресурсний центр з комунікацій, а базовим структурним елементом системи виступає заклад охорони здоров'я, який проводить комунікативну діяльність через медичних працівників.

Для налагодження ефективних комунікацій у медичній установі необхідне забезпечення наступними видами ресурсів:

- кадровими, що передбачає наявність сучасних спеціалістів з комунікацій в охороні здоров'я на галузевому та регіональному рівнях у відповідності до сучасних технологій комунікативної діяльності та безперервну післядипломну підготовку організаторів охорони здоров'я і практикуючих лікарів;

- комплексними інформаційними матеріалами з питань охорони здоров'я та здорового способу життя і профілактики хвороб;
- інформаційними системами, в тому числі мережею Інтернет.

Особливістю системи комунікацій у медичній галузі є те, що в залежності від поставленої задачі та рівнів комунікації одні і ті ж особи можуть виступати в ролі як цільових груп комунікативного впливу, так і комунікаторів.

При цьому необхідно відмітити, що система є міжсекторальною і через цільові групи комунікативного впливу охоплює все населення країни. В залежності від цільової групи комунікативного впливу та поставленої комунікативною програмою задачі використовуються різні форми, методи та засоби комунікації. При цьому, класичні форми, методи та засоби комунікації використовуються як окремо, так і комплексно.

Запорукою побудови ефективної системи комунікацій закладу охорони здоров'я є включення до неї:

- існуючих елементів системи охорони здоров'я, причетних до комплексного інформування населення з питань охорони здоров'я;
- існуючих складових, але частково змінених за рахунок їх функціональної оптимізації;
- якісно нових елементів (галузевий ресурсний центр, регіональний відділ комунікативної діяльності, підготовка спеціалістів з питань комунікацій), інтеграція яких з раніше існуючими та функціонально удосконаленими елементами надасть системі нових якостей.

Ключовою ідеєю системи комунікацій в медичній галузі є послідовне вирішення пріоритетної проблеми забезпечення населення країни в цілому та окремих цільових груп комунікативного впливу комплексною об'єктивною інформацією в системі охорони здоров'я, що дозволить, при оптимальних затратах, усунути організаційно-управлінські недоліки та підвищити інформованість населення з питань організації охорони здоров'я та збереження і покращення особистого здоров'я.

Використані джерела

1. Самофалов Д.О. Зарубіжні концептуальні підходи до комунікацій у системі охорони здоров'я. Державне управління. 2019. № 2 (66). С. 11-18
2. Кривенко Є.М. Сучасна структура функціонально-організаційної моделі інформатизації охорони здоров'я на регіональному рівні. Україна. Здоров'я нації. 2014. № 2. С. 75–82.